اقتصاد سبز

نیمی از مردم جهان درگیر تنش آبی

فاطمه پاسبان
کارشناس کشاورزی

● بیش از ۷۰ درصد آب رودخانه‌ها و آب‌های زیرزمینی برای کشاورزی استفاده می‌شود. با افزایش جمعیت و افزایش تقاضا برای مواد غذایی در آینده، جهان شاهد تخلیه سریع منابع آبی خواهد بود. در برنامه محیط‌زیست سازمان ملل آمده است که در سال ۲۰۲۵ بیش از نیمی از جمعیت جهان در کشورها یا مناطقی زندگی می‌کنند که تنش آبی دارند. کاهش منابع آبی به‌همراه تخریب زمین باعث خواهد شد که تولیدات کشاورزی در حدود ۳۰ درصد تا سال ۲۰۳۰ کاهش یابد. این در حالی است که به دلیل افزایش جمعیت، افزایش مواد غذایی باید ۵۰ درصد بیشتر شود و برای تولید آن ۳۰ درصد آب بیشتر نیاز است. (UNEP,2009) با توجه به بحران آب و زمین و تغییر اقلیم، تلاش جهانی حول محور مقابله با کمبود آب و اطمینان از امنیت غذایی است. برای این منظور دو پارادایم دنبال می‌شود: یکی اینکه در طرف عرضه با توجه به توسعه پایدار و اقتصاد سبز «چگونه تولید بیشتر داشته باشیم» و دیگری طرف تقاضاست که «مدیریت بهینه تقاضا برای کاهش ضایعات در زنجیره غذایی» چگونه باشد. این دو پارادایم لازم و ملزوم هم هستند. در بحث مدیریت عرضه محصولات کشاورزی اطلاعات فائو نشان می‌دهد که ضایعات زنجیره عرضه بر حسب حلقه‌های آن متفاوت است. ضایعات مصرف برداشت، حمل و ذخیره‌سازی موضوعاتی است که در شماره‌های قبلی به آن پرداخته شد. در این نوشتار به ضایعات بخش توزیع (ضایعات نظام بازار، از قبیل بازارهای عمده‌فروشی، سوپرمارکت‌ها، خرده‌فروشان و بازار فروش محصولات تازه) پرداخته می‌شود. اطلاعات فائو نشان می‌دهد که میزان ضایعات بخش توزیع گوشت برای اروپا چهار درصد، شمال آمریکا و اقیانوسیه چهار درصد، کشورهای صنعتی آسیا شش درصد، کشورهای صحرای آفریقا هفت درصد، کشورهای شمال آفریقا، غرب و مرکز آسیا پنج درصد، کشورهای جنوب و جنوب شرقی آسیا هفت درصد و آمریکای لاتین پنج درصد است. ملاحظه می‌گردد که ضایعات بخش توزیع گوشت در کشورهای شمال آفریقا و کشورهای جنوب و جنوب شرقی آسیا بیشتر از مناطق دیگر است. میزان ضایعات بخش توزیع ماهی و غذاهای دریایی برای اروپا ۹ درصد، شمال آمریکا و اقیانوسیه ۹ درصد، کشورهای صنعتی آسیا ۱۱ درصد، کشورهای صحرای آفریقا ۱۵ درصد، کشورهای شمال آفریقا، غرب و مرکز آسیا ۱۰ درصد، کشورهای جنوب و جنوب شرقی آسیا ۱۵ درصد و آمریکای لاتین هشت درصد است. ضایعات بخش توزیع ماهی و غذاهای دریایی در کشورهای صحرای آفریقا و جنوب و جنوب شرقی آسیا بیشتر از مناطق دیگر است. برای سبزی‌ها و میوه‌ها میزان ضایعات بخش توزیع برای اروپا ۱۰درصد، شمال آمریکا و اقیانوسیه ۱۲ درصد، کشورهای صنعتی آسیا هشت درصد، کشورهای صحرای آفریقا ۱۷درصد، کشورهای شمال آفریقا، غرب و مرکز آسیا ۱۵درصد، کشورهای جنوب و جنوب شرقی آسیا ۱۰درصد و آمریکای لاتین ۱۲ درصد است. ضایعات بخش توزیع سبزی‌ها و میوه‌ها در کشورهای صحرای آفریقا بیشتر از مناطق دیگر است. برای شیر میزان ضایعات در بخش توزیع برای اروپا ۰.۵ درصد، شمال آمریکا و اقیانوسیه ۰.۵ درصد، کشورهای صنعتی آسیا ۰.۵ درصد، کشورهای صحرای آفریقا ۱۰درصد، کشورهای شمال آفریقا، غرب و مرکز آسیا ۸درصد، کشورهای جنوب و جنوب شرقی آسیا ۱۰درصد و آمریکای لاتین هشت درصد است. ضایعات بخش توزیع شیر در کشورهای صحرای آفریقا و جنوب و جنوب شرقی آسیا بیشتر از مناطق دیگر است. ارقام نشان می‌دهد که برحسب کالا و منطقه میزان ضایعات محصولات کشاورزی در بخش توزیع متفاوت است. کاهش ضایعات بخش توزیع و بازار محصولات کشاورزی برحسب کالا و منطقه جغرافیایی، یکی از راهکاری کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای و جلوگیری از هدر رفت آب است. در ایران نیز لازم است یکی از سیاست‌های دولت به سمت تقاضا و مدیریت بهینه مصرف محصولات کشاورزی از مزرعه تا سفره باشد. هم‌اکنون اخبار ناگواری درخصوص کمبود آب در کشور می‌خوانیم. روستای چهاربره بروجرد در کم‌آبی می‌سوزد. درگیری و نزاع روستاییان بر سر آب مشکل تازه‌ای در شهرستان بروجرد نیست و متأسفانه گواه آن کوچ‌های اجباری برخی خانوارها و ریخته‌شدن خون افراد در این راه است (خبرگزاری فارس)، آب در روستاهای کرمانشاه جیره‌بندی شد، قربانی‌شدن یک‌نفر به‌دلیل نزاع بر سر آب (مرصادنیوز)، با فرارسیدن فصل گرما و ماه مبارک رمضان نگرانی مردم برای آب آشامیدنی و مصرفی روزانه دو چندان شده است. (پایگاه خبری تحلیلی کهگیلویه). بحران آب در ایران جدی است و لازم است ضایعات در زنجیره مواد غذایی کاهش یابد که از هدررفت آبی که برای تولید آن مصرف می‌شود جلوگیری شود.

معاون مسکن و ساختمان وزیر راه و شهرسازی در گفت‌وگو با «شرق» اعلام کرد

۵ سال بودجه کل کشور، برآورد هزینه انتقال پایتخت

شکوفه حبیب‌زاده: پنج‌سال بودجه کل کشور؛ رقمی که گمان می‌رود هزینه انتقال پایتخت باشد. با این وصف با احتساب بودجه کل سال ۱۳۹۴ که حدود ۸۴۶ هزار میلیارد تومان (۸۴۶،۷۴۱،۱۴۸،۷۰۰،۰۰۰) اعلام شد، رقمی معادل ۴ میلیون و ۲۳۰ هزار میلیارد تومان (۴،۲۳۰،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰) را به‌دست می‌دهد که به‌نظر نمی‌رسد در شرایط کنونی، اقتصاد ایران جوابگوی آن باشد. بااین‌حال طرح انتقال پایتخت پس از آمدن‌ورفتن‌های فراوان که در تاریخ ایران سابقه‌ای طولانی دارد، دوباره روی میز قرار گرفت، اما این‌بار به دلیل اجرای نیمه‌کاره و غیرکارشناسی انتقال پایتخت در دولت دهم به گزینه احتمالی پرند، نام آن نیز حتی تغییر کرد تا چنین تجربه‌ای را یادآور نباشد. این‌بار طرح «امکان‌سنجی انتقال مرکز سیاسی و اداری کشور و ساماندهی و تمرکززدایی از تهران» پس از تصویب نمایندگان مجلس، در نهایت در ۱۶ اردیبهشت ۱۳۹۴ به تأیید شورای نگهبان رسید. با آغاز به‌کار طرح امکان‌سنجی انتقال پایتخت، حامد مظاهریان، معاون مسکن و ساختمان وزیر راه و شهرسازی در گفت‌وگویی تفصیلی با «شرق» به ارائه دیدگاه‌های خود پیرامون چگونگی انتقال پایتخت و هزینه‌های احتمالی آن پرداخت.

علت اینکه دوباره طرح انتقال پایتخت مطرح شده چیست؟

این پرسش را از دو منظر می‌توان نگریست. مشکلات شهر تهران و مشکلات نهاد دولت ناشی از استقرار در تهران. کلان‌شهر تهران از آلودگی عناصر زیست‌محیطی، حاشیه‌نشینی، جمعیت فزون بر امکانات، معضل ترافیک، رشد عارضه‌های اجتماعی، فقر شهری، خطر وقوع زلزله و بی‌انضباطی شهری در رنج است. نهاد دولت نیز در چمبره شهری آشفته، نابسامان و ناکارآمد با مسائل ذکرشده در بالا گرفتار شده و نه‌تنها کارکردهای خود را با مشکل مواجه می‌بیند بلکه ضریب ریسک امنیتی را در آستانه هشدار ارزیابی می‌کند. کلان‌شهر تهران در مساحتی به وسعت ۱،۲ درصد مساحت کشور حدود ۲۰ درصد جمعیت را در خود جای داده و ۵۵ درصد مالیات وصولی کل کشور را تأمین می‌کند. این آمار نشان از تمرکز جمعیتی و اقتصادی در تهران داشته و تعادل‌بخشی در مقیاس سرزمین را به چالش می‌کشد. حال باید پرسید آیا مسائل شهر تهران تصمیم‌سازان را به این سمت حرکت می‌دهد که مجموعه اداری نهاد دولت را برای کمک به تهران از تهران جدا کنند یا اینکه کارکردهای مجموعه دولت در کلان‌شهر مورد خدشه واقع شده و دولت فکر می‌کند با انتقال پایتخت می‌تواند عملکرد بهتری داشته باشد. به نظرم جوابی روشن و تفکیک‌پذیر برای این سؤال وجود ندارد، چراکه پیدایش دولت مدرن خود سبب شده است تا طهران، تهران شود، حال پدیدآورنده خود را اسیر مولود خود می‌بیند. مطالعات مربوط به مشکلات شهر تهران نیاز به چندجانبه‌نگری داشته و به همین خاطر مجلس دو سال به وزارت راه و شهرسازی فرصت داده در شورایی با ۱۵ عضو و با ریاست رئیس‌جمهور و دبیری وزیر راه و شهرسازی، امکان انتقال پایتخت و ساماندهی تهران را مورد بررسی قرار دهد. نباید فراموش کرد به فرض انتقال پایتخت اداری - سیاسی، تهران همچنان نیازمند ساماندهی است.

پس هنوز هم صرفا قرار است امکان‌سنجی انتقال بررسی شود؟

بله، عنوان دقیق مصوبه مجلس «امکان‌سنجی انتقال پایتخت سیاسی و اداری کشور و ساماندهی و تمرکززدایی از تهران» است. ممکن است نتیجه مطالعات این باشد که انتقال پایتخت به صلاح نیست یا باید تحت شرایطی صورت گیرد.

چه گروه‌هایی در این تصمیم‌گیری دخیل هستند؟

مطابق ماده دو مصوبه، اعضای شورا متشکل از رئیس‌جمهور یا معاون‌اول وی به‌عنوان رئیس شورا، وزیر راه و شهرسازی به‌عنوان دبیر شورا، معاون برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رئیس‌جمهور، وزیر کشور، وزیر اطلاعات، وزیر نیرو، رئیس سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری، رئیس سازمان حفاظت محیط‌زیست، رئیس شورای اسلامی شهر تهران، شهردار تهران، رئیس ستاد کل نیروهای مسلح، دو نفر از اعضای کمیسیون شوراها و امور داخلی کشور، یک نفر از اعضای کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی و یک نفر از اعضای کمیسیون عمران به انتخاب مجلس شورای اسلامی به‌عنوان ناظر است. در مصوبه تلاش شده بخش عمده‌ای از ذی‌نفع‌ها به مشارکت برای موضوع انتقال دعوت شوند. به‌این‌ترتیب، بخش‌های سیاسی، زیست‌محیطی، مدیریتی، نظامی- امنیتی و نظارتی در قالب شورای ذکرشده، در تصمیم‌گیری مشارکت خواهند داشت.

نظرات همه به یکسان مطرح است، یا حق وتو در نظر گرفته شده؟

خیر، در قانون کسی ارجحیت ندارد و چنین چیزی پیش‌بینی نشده. اتفاقا تجربه خوبی است که یک کار بین‌بخشی صورت گیرد و همه بخش‌ها در چنین مورد مهمی با هم همکاری کنند.

اگر همین الان دولت از تهران به جایی دیگر منتقل شود، چه اتفاقات مثبت و منفی‌ای خواهد افتاد؟

امکان‌پذیربودن انتقال پایتخت موضوع قابل‌بحثی است. جدای از این مسئله یکی از جنبه‌های مثبت انتقال پایتخت می‌تواند این باشد که با انتقال دولت مقتدر از کلان‌شهر تهران، جا برای گسترش نهادهای مدنی فراهم شود. به‌دلیل استقرار نهاد دولت در تهران بسیاری از موضوعات به‌نوعی جنبه امنیتی پیدا کرده‌اند. اگر پایتخت منتقل شود، می‌توان فرض کرد که مسائل امنیتی شهر کاهش و حاکمیت شهروندان بر شهر از طریق گسترش نهادهای مدنی جلوه تابناک‌تری پیدا خواهد کرد. انتقال نهادهای سیاسی از تهران، استقرار نظام حکم‌روایی محلی و در نتیجه مشارکت فعال، مؤثر و نهادینه‌شده شهروندان را تسریع خواهد کرد. این می‌تواند به‌مثابه یک فرصت برای قدرت‌یافتن نهادهای مدنی تلقی شود، اما عارضه منفی انتقال پایتخت برای تهران توجه کمتر به شهر و کاهش میزان سرمایه‌گذاری در آن است.

مگر درحال‌حاضر اصفهان، شیراز و شهرهای دیگر که پیش از این پایتخت بودند و اکنون پایتخت نیستند، این حالت را دارند؟

سؤال خوبی است، اما فراموش نکنیم که تهران مرکز مدنیت، فرهنگ و اقتصاد ایران مدرن است. موقعیت تهران با همه این شهرها که نام بردید فرق می‌کند. انتقال پایتخت از تهران در میان‌مدت تنها می‌تواند بخش‌هایی از فعالیت‌های اداری را به خارج از شهر منتقل کند. با فرض انتقال، تهران همچنان مرکز اقتصادی و فرهنگی باقی خواهد ماند. وقتی در تهران شهردار تصمیم می‌گیرد نرده‌های پارک‌ها را بردارد، این ایده در همه کشور موردتوجه قرار گرفته است و الگوبرداری می‌شود. اگر این اتفاق در اهواز می‌افتاد، به این راحتی نمی‌توانست در سطح کشور گسترش یابد. تئوری مرکز و حاشیه نشان می‌دهد که چگونه اتفاقات در مرکز بعد گسترده‌ای می‌یابد. اگر در تهران هشت‌میلیونی قدرت دولت به نفع نهادهای مدنی کاهش یابد، نتایج متفاوت خواهد شد. همین الان شهرداری و شورای شهر در تهران خیلی تحت‌تأثیر دولت هستند. انتقال پایتخت می‌تواند به این نهادهای مدنی قدرت بیشتری بدهد. در تهران حس می‌کنید همه قوا در مورد همه موارد نظر می‌دهند و واقعا همین است. وقتی بالاترین قدرت شهر در غیاب دولت، شهردار باشد که برآمده از شورای شهری است که مردم اعضای آن را انتخاب کرده‌اند، نتایج می‌تواند خیلی متفاوت باشد. به نظرم مهم‌ترین نکته مثبت ناشی از انتقال پایتخت می‌تواند همین باشد. دولت این اجازه را خواهد داد، چراکه از منظر تئوری با انتقال پایتخت سیاسی، حساسیت‌ها کمتر می‌شوند و احتمالا نهادهای مدنی برای رشد با موانع کمتری روبه‌رو خواهند شد.

ادامه در صفحه ۱۵

گذر

توصیه وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی به ترویج اخلاق در ورزش

● **سایپانیوز:** وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی بر رعایت اخلاق اسلامی و منش پهلوانی در ورزش تأکید کرد.علی جنتی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، در مراسم ضیافت افطاری میلاد امام‌حسن‌مجتبی(ع) با اشاره به تأکید اسلام بر اخلاق‌مداری و همچنین اهمیت ورزش در جامعه، اظهار کرد: همان‌طور که فقدان امنیت می‌تواند سبب ایجاد اختلال در زندگی شود، نبود سلامت نیز می‌تواند موجب آسیب جسمی شود؛ ازهمین‌رو برای داشتن جسمی سالم، ورزش امری ضروری و اجتناب‌ناپذیر است، اما ورزشکاران باید اخلاق اسلامی را الگوی رفتار خود قرار دهند و ضمن آشنایی با سیره و خلق‌وخوی بزرگان، با انگیزه در مسیر اولیا و انبیا قدم بردارند. همچنین در این مراسم سیدرضا نوروززاده، معاون وزیر صنعت، معدن و تجارت و رئیس هیأت عامل سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران، درباره تأثیر ورزش در جامعه گفت: امروزه با توجه به پیشرفت علوم و فناوری و صنعتی‌شدن زندگی‌ها، هرگونه تغییر جدیدی می‌تواند آثار متفاوتی در همه ابعاد زندگی فردی، اجتماعی و اقتصادی انسان به‌وجود آورد و ورزش با هدف حفظ و ارتقای سلامتی جامعه صنعتی امروز ضروری است.وی افزود: ورزش علاوه‌بر اینکه از بروز بسیاری از بیماری‌ها جلوگیری می‌کند و نقش پیشگیرانه‌ای برعهده دارد، همواره برای درمان بسیاری از بیماری‌ها نیز مؤثر است و علاوه‌براین، در سلامت روانی افراد نیز تأثیر بسزایی دارد.

ادامه از صفحه ۴

رقابت ناسالم و مسئولیت صیانت از سپرده‌های مردم

توصیه دوم خطاب به مؤسسان و مسئولان مؤسسات اعتباری غیرمجاز است که هرچه‌سریع‌تر نسبت به توقف عملیات خلاف قوانین و مقررات و اخلال در گردش سالم پولی اقتصاد اقدام کنند و با مراجعه به بانک مرکزی و ارائه اطلاعات شفاف، همکاری لازم را برای حل مشکلات پیش‌رو به عمل آورند.

ادامه از صفحه اول

روسیه و چین؛ منفعلان همیشگی

از سویی کارشناسان صادرات تسلیحاتی روسیه اعلام کردند که پس از رفع تحریم تسلیحاتی ایران، روسیه آماده است که حدود هفت میلیارد دلار تسلیحات به ایران صادر کند، روسیه‌ای که در شرایط ویژه ایران، از تحویل سامانه اس-۳۰۰ که بهای آن را نیز دریافت کرده بود، سر باز زد؛ روسیه‌ای که ژنرال‌هایش چندین‌بار به ایران هشدار دادند و تاریخ معین کردند که آمریکا به ایران حمله نظامی خواهد کرد تا به‌این‌ترتیب ایران را تشویق به خرید اسلحه از روسیه کنند. معلوم است که روسیه شناخت درستی از ایران ندارد و مقامات آن ایران را زیاد جدی نمی‌گیرند. ایرانی که با آمریکا درافتاده است توان زیادی دارد. روس‌ها بهتر است چشم‌های خود را باز کنند و ایران را آن‌گونه که هست ببینند نه آن‌گونه که دوست دارند. به نظر می‌رسد نمایندگی سیاسی ایران در مسکو در شناساندن ایران و واقعیت‌های آن به روسیه ناتوان بوده است . آنها نتوانسته‌اند پیشرفت‌های علمی، فنی، نظامی، تسلیحاتی، اجتماعی و فرهنگی ما را به آنها بشناسانند. اینکه روسیه قصد دارد در این آشفته‌بازار تحریم‌های خود با فروش تسلیحات به ایران وضعیت خود را بهبود بخشد، اطلاع ندارند که ارتش قدرتمند ایران توانایی آن را دارد که نیازهای تسلیحاتی خود را تولید و حتی صادر کند؛ تسلیحاتی که در صنایع نظامی ایران تولید می‌شود. از طرف دیگر چین از یک سو در طرح عظیم «یک کمربند، یک راه» که احیای جاده ابریشم است، بهترین گزینه را مسیر سنتی آن که از ایران می‌گذرد انتخاب کرده است و در این راه بیش از ۴۰ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری خواهد کرد. چین باید در نظر داشته باشد که ایران پس از رفع تحریم‌ها جایگزین‌های بهتری خواهد داشت تا نسبت به برقراری روابط تجاری و اقتصادی با شرکای جدید اقدام کند. روسیه و چین هردو واردکننده فناوری‌های سطح بالا هستند و ایران نیز می‌تواند این فناوری‌ها را از منابع دست‌اول وارد کند. در این سال‌های خاکستری چینی‌ها با صادرات کالاهای نازل و نامرغوب و پایین‌نگاه‌داشتن دستمزد کارگران چینی، بازار ایران را به بازار کالاهای چینی تبدیل و سبب تعطیلی صنایع بسیاری شده‌اند که در نتیجه آن، نرخ بیکاری جمعیت فعال از نظر اقتصادی ایران افزایش یافته است. ایران در شرایط مناسب با تکیه بر نیروهای ملی و نیروی ماهر، تحصیل‌کرده و دارای استعدادهای بالقوه توانایی آن را دارد که برنامه‌های توسعه‌ای خود را پیش ببرد؛ توانایی‌هایی که در اثر برخی سیاست‌های خارجی نادرست، سبب تحریم‌هایی شد که چین و روسیه هم به آن رأی مثبت دادند. در هر شش قطع‌نامه شورای امنیت علیه ایران، روس‌ها و چینی‌ها نه‌تنها رأی منفی ندادند، که حتی از دادن رأی ممتنع هم دریغ کردند. هم چین و هم روسیه می‌دانند که ایران در زمینه‌های مختلف فنی و علمی دارای استعدادهایی است که مترصد بروز فرصت‌های مناسبند که پایه و اساس آن در برداشتن تحریم‌ها پی‌ریزی خواهد شد. بی‌سبب نیست که این دو شریک شرقی شاید از بهبود روابط ایران با غرب زیاد خرسند نباشند، چون منافع زیادی را از دست می‌دهند. در زمانی که در لوزان اجلاس نهایی برگزار و اعلامیه نهایی صادر می‌شد، وزرای خارجه چین و روسیه حضور نداشتند. وزیر خارجه روسیه همراه رئیس‌جمهور پوتین به برزیل سفر کرده بود تا در اجلاس بریکس شرکت کند. این‌بار نیز وزیر خارجه روسیه در حساس‌ترین زمان برای شرکت در اجلاس شانگهای و بریکس و اتحادیه اقتصادی اوراسیایی در یوفا، مذاکرات هسته‌ای وین را ترک کرد.

ادامه از صفحه ۴

مسیر توافق

کار مرحله‌به‌مرحله با صبر، دقت، توجه به منطق مذاکره و نفع همه طرف‌ها و در یک چارچوب مشخص پیش رفته است و در ایستگاه پایانی قرار دارد. موضوع دیگر که اخیرا بیشتر هویدا شده، زیاده‌خواهی طرف‌های مقابل با محوریت ایالات متحده و فرانسه است که شرایط و فضای مذاکرات را دشوارتر کرده است، نکته‌ای که پیش از این توسط مقام معظم رهبری پیش‌بینی شده بود همان‌طور که مردم مشاهده می‌کنند و از زبان وزیر خارجه و مذاکره‌کنندگان کشورمان هم شنیده شد، هنوز چیزی قابل پیش‌بینی نیست. در یادداشت‌های گذشته در «شرق»، دلایل نیاز آمریکا و غرب به توافق با ایران را برشمردم. امروز این نیازها نه‌تنها کم نشده، بلکه افزایش هم یافته، بنابراین نگارنده نیز مانند بسیاری از تحلیلگران جهان، امیدوار به اعلام توافق هسته‌ای هستم. جامعه جهانی گزینه دیگری جز توافق و تفاهم با جمهوری اسلامی ایران ندارد، اما ملت ایران و نظام، آمادگی ایستادگی در مقابل نادیده‌گرفتن حقوق حقه خود و نه‌گفتن به افزون‌طلبی‌های غرب را دارد.